

ת"פ 6447/08/16 - מע"מ רמלה נגד קליר תעשיות זכוכית בע"מ, חיים אלגזי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6447-08-16 מע"מ רמלה נ' קליר תעשיות
זכוכית בע"מ ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מע"מ רמלה

המאשימה

נגד

1. קליר תעשיות זכוכית בע"מ
2. חיים אלגזי

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן ב- 11 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") היה מנהלה הפעיל של נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") בין השנים 2015-2016 ונדרש להגיש דו"חות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם. במהלך החודשים 5/15, 6/15, 8/15-12/15, 1/16-4/16, לא הגיש הנאשם במועד את הדו"חות שהיה עליו להגיש. סכום המס לתשלום בגין התקופה הרלוונטית הסתכם ב- 745,262 ₪. יודגש כי על פי האמור בכתב האישום, הדו"חות האמורים לעיל הוגשו, אם כי באיחור. עסקינן באיחורים שבין 44 ימים ועד 228 ימים בהגשת כל דו"ח.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודו והורשעו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן מבלי שהגיעו הצדדים להסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מירב יולי, הנאשמים הורשעו בביצוע 11 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ. לחובת הנאשמים הרשעה מיום 15.10.15 בגין ביצוע 24 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, במסגרתו הוטלו על הנאשם בין היתר 4 חודשי עבודות שירות אשר כבר רוצו וכן מאסר על תנאי למשך 5 חודשים (ת/1). בתיק דנן, נעברו 10 מתוך 11 עבירות בתקופת התנאי. הלכה היא כי כל דו"ח מהווה עבירה בפני עצמה ומשכך התנאי הינו חב הפעלה. נכון להיום טרם הוסר המחדל כולו, 3 הדו"חות האחרונים מחודשים פברואר, מרץ ואפריל 2016 טרם שולמו, אם כי הם אמורים להיות משולמים בחודש הקרוב על פי הסדר שבוצע. עוד יש לציין כי תחילה הוגש כתב האישום רק על 7

עמוד 1

עבירות ולאחר מכן נוספו עוד 4 עבירות, משמע הנאשם ממשיך לבצע עבירות. הערכים המוגנים שנפגעו הינם הפגיעה בעקרון שוויון נטל המס. מתחם העונש הינו של מאסר עד ל- 7 חודשיים, מאסר על תנאי של חודשיים עד 7 חודשים וקנס כספי החל מ- 37,000 ₪ ל- 74,000 ₪. לאור הישנות העבירות והעדר הרתעה עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר ברף הגבוה של המתחם ואולם לאור הסרת המחדל עתרה לקנס ברף התחתון של המתחם.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אלי מויאל, כל העבירות מהוות אירוע אחד ועל כן גם העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה נמשכת עד שהמחדל הוסר, ולפיכך ניתן להאריך את התנאי ואין חובה להפעילו. המחדלים שהוסרו לא פגעו בקופת המדינה. המחדל הוסר במלואו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם ניהל חברה שמעסיקה 20 עובדים ויש לה התחייבות כלפי סוחרים אשר לא תמיד עומדים בתשלומים. מתחם העונש הינו החל מ- 3 ועד ל- 8 חודשי מאסר. הנאשם בן 47, נשוי ואב ל- 3 ילדים, סובל מבעיות רפואיות שונות (נ/2). הנאשם עושה מאמצים כדי לשלם את חובותיו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להורות על הארכת התנאי ולהימנע ממאסר בפועל. לחלופין, להשית עליו מאסר בעבודות שירות וכן להשית עליו קנס נמוך שלא יעלה על 5,000 ₪.
6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. ריצה 5 חודשי עבודות שירות בהם לא היה בעסק. נגרם לעסק נזק משמעותי ויקח זמן לשקמו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר 11 עבירות זהות במהותן שהינן חלק מאותה מסכת ושמכך ניתן לראותן כאירוע אחד, ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הפגיעה בשוויון בנשיאת נטל המס ובסולידריות החברתית. קיומה של מערכת גביית מיסים תקינה מושתת על דיווח מסודר ובמועד לרשויות המס. תכליתו של סעיף 216 לפקודה, כמו גם סעיף 117(א) לחוק, הינה ליצור רמת התנהגות סבירה של הנישום כלפי רשויות המס, שהרי משטר מס נאות מחייב שיתוף פעולה של הנישום עם רשות המס. הדו"חות שעל הנישומים להגיש לרשות המסים יוצרים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה (רע"פ 9/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (25.11.08)). עבירות המס אינן פוגעות רק בקופה הציבורית, אלא אף בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.04)).
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני זאת נוכח הסכומים המשמעותיים אשר הנאשם עיכב את תשלומם ואת הדיווח בגינם לרשויות המס. בהקשר זה יודגש כי מידת אשמו של הנאשם נגזרת במידה רבה מהיסוד הנפשי שלו, ובעבירות מס קיימת אבחנה ברורה בין עבירות המס אשר נלווה להן יסוד נפשי של מטרה להשתמט מתשלום המס (ס' 117(ב) לחוק מע"מ וסעיף 220 לפקודת מס הכנסה) אשר דינן חמש שנות מאסר, לבין עבירות המס שלא נלווה להן יסוד נפשי כאמור, ודינן שנת מאסר (סעיף 117(א) לחוק מע"מ וסעיף 216 לפקודת מס הכנסה). אף מדיניות הענישה הנוהגת מבחינה בין שני סוגי העבירות. במקרה דנן עסקינן בעבירות שדינן שנת מאסר, ולא נלווה להן יסוד נפשי של מטרה.

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים ראו רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.01) אשר על אף חלוף הזמן לא נס ליחו:

"העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות שנקבעו על־מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... שכן, במהלך פעילותו הכלכלית של הפרט עוברים תחת ידיו - כתוצאה מן הדרך שבה נגבים מס ערך מוסף ומס הכנסה - כספים המגיעים לרשויות המס. כך מופקדים בידי העוסק סכומי מס הערך המוסף הנקובים בחשבוניות מס שהוציא למי ששילם לו עבור שירותיו... למי שבידיו הופקדו כספים אלו אין זכות להשתמש בהם למטרותיו...זאת ועוד, גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט יקלע למצב של חדלות־פירעון... יוצא אפוא כי על־פי תכליתם, האיסורים הפלייליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משטרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו."

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.6.15), נדחה ערעורם של נאשמים, אשר הורשעו ב-26 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק. הנאשמים טרם הסירו את מחדליהם. נקבע כי מתחם הענישה לעבירה זו הוא בין 3 חודשי מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל. **הנאשמים נדונו ל-8 חודשי מאסר בפועל** וקנס כספי של 20,000 ש"ח.
- ב. ברע"פ 6371/14 **באסם נ' מדינת ישראל** (28.10.14), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוח במועד, לפי סעיף 117(א)(6). הנאשם טרם הסיר את המחדל חרף הזדמנויות רבות שניתנו לו. הנאשם **נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל** וקנס כספי בסך 10,000 ₪.
- ג. ברע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22.10.08), נדחתה בקשת ערעור של נאשם, אשר הורשע ב-8 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. **הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי וקנס של 30,000 ₪.
- ד. ברע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של אי הגשת דוחות. הנאשם בעל עבר פלילי, לא הסיר את המחדל במלואו, מצבו הכלכלי קשה. **הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות** והוטל עליו קנס של 25,000 ₪.
- ה. בעפ"ג (מח' מרכז) 9795-04-12 **אבו לבן נ' מדינת ישראל** (5.8.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע ב-10 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק. מחדליו של הנאשם לא הוסרו. נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל ובנוסף להפעלת 10 חודשי מאסר על תנאי בחופף, **כך שבסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל**.
- ו. בעפ"ג (מח' ים) 28376-10-13 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.13), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע ב-14 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים לפי סעיף 117(א)(6) לחוק.

נקבע כי מתחם עונש בין 3-8 חודשי מאסר בפועל. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת 4 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, **כך שבסך כל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל**, חלף 14 חודשי המאסר בפועל שנגזרו בבית משפט קמא.

ז. בע"פ (מח' נצרת) 41231-02-16 **פחחות נצרת בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (19.7.16), התקבל חלקית ערעור על חומרת עונשו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של אי הגשת 29 דוחות תקופתיים לפי סעיף 117(א)(6) לחוק. הנאשם הסיר חלקית את המחדל. **נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל**, חלף 8 חודשי מאסר בפועל שנגזרו בבית משפט קמא. וקנס בסך של 20,000 ₪.

ח. בת"פ (קריות) 35464-05-14 **מדינת ישראל נ' המכללה ללימודי הנדסה ירכא בע"מ** (17.7.16), הורשע נאשם ב-11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ לפי סעיף 117(א)(6) לחוק. המחדל טרם הוסר. **הנאשם נדון ל-3 חודשי עבודות שירות** וקנס על סך 5,000 ₪.

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת בין השנים 2015-2016 ונדרש להגיש דוחות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם. במהלך החודשים 5/15, 6/15, 8/15-12/15, 1/16-4/16, לא הגיש הנאשם במועד את הדו"חות שהיה עליו להגיש. סכום המס לתשלום בגין התקופה הרלוונטית הסתכם ב- 745,262 ₪. מדובר על תקופה של מספר חודשים בהם לא הגיש הנאשם את הדוחות במועד, בהיותו המנהל הפעיל של החברה. עם זאת, בסופו של דבר הוגשו כל הדוחות, המס שולם, והמחדל הוסר במלואו. חלק משמעותי מהמחדל הוסר עוד טרם הגשת כתב האישום המתוקן. הנאשם ביצע את העבירה על רקע קושי כלכלי של החברה.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד לשנת מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1969, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם הנו המנהל הפעיל של החברה ואין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע ביכולתו להמשיך ולנהל את החברה ויקשה על שיקומה הכלכלי של החברה. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כמו כן הנאשם הסיר את המחדל במלואו. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת מאוקטובר 2015 בגין 7 עבירות דומות. בגין אותו תיק ריצה הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן לחובתו 5 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בסך של 15,000 ₪.

15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם שב ומבצע עבירות זהות ולא היה בעונש שהוטל עליו בתיק קודם כדי למנוע ממנו מלשוב על מעשיו.

סוגיית המאסר על תנאי - דיון

16. באשר למאסר על תנאי, לגביו נחלקו הצדדים בשאלה האם מדובר בתנאי שהינו בר הפעלה או חב

הפעלה, סבורני כי הדין עם המאשימה. הקביעה לפיה העבירות שאותן עבר הנאשם מהוות "אירוע אחד" אינה הופכת את המעשה לעבירה אחת נמשכת, שכן המונח "אירוע" יכול לכלול "מעשה" אחד, או מספר "מעשים" (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). אין כל קשר בין הגדרת המונח "אירוע" במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין לבין השאלה אם בוצעה עבירה אחת או יותר לעניין הארכת התנאי. במקרה דנן מדובר במי שנמנע ב-11 מועדים שונים מהגשת דו"חות תקופתיים, היינו מדובר על 11 עבירות שנעברו במועדים שונים כאשר החובה שחלה על הנאשמים מתייחסת בכל אחד מהם לתאריך שונה. מכאן כי לא ניתן לראות בהם עבירה אחת נמשכת אלא 11 עבירות שונות (שמתוכן 10 עבירות בוצעו בתקופת התנאי). בכך גם הודה הנאשם ובכך אף הורשע. יתר על-כן, סבורני כי הארכת המאסר על תנאי במקרה דנן אף אינה עולה בקנה עם הרציונל שביסוד הכלל הקבוע בסעיף 56(ב) לחוק העונשין, המאפשר לבית המשפט להאריך או לחדש את תקופת התנאי, במקום להפעיל, אשר מטרתו לתת לעבריין הזדמנות לחזור למוטב, גם לאחר שחזר ונכשל פעם אחת נוספת. במקרה דנן מדובר במי ששב וביצע את אותן עבירות פעם אחר פעם, לאחר שכבר נשפט וריצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירות דומות, ואף ידע כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, ואין המדובר במעידה חד פעמית. ומשכך סבורני כי המאסר על תנאי הינו חב הפעלה. במאמר מוסגר יצוין כי אף אם המסקנה היתה שהמאסר על תנאי היה בר הפעלה הרי שלא היתה הצדקה להאריכו.

לעניין זה ראו ר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (4) 806 (1985):

"במקרה שלפנינו המדובר על מי שנמנע במועדים שונים, אשר מספרם הכולל מסתכם ב-16, מהגשת דו"חות תקופתיים לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. הווה אומר, מדובר על 16 אירועים, המרוחקים זה מזה חלקם חודשיים ימים וחלקם חודש ימים כאשר לא מדובר על עבירה נמשכת אחת אלא על 16 עבירות, שמועד ביצוען שונה זה מזה, וכאשר חובת הביצוע הקבועה בחוק מכוונת בכל אחד מן המקרים לתאריך שונה... הרעיון שביסוד ההוראה, המאפשרת לבית המשפט להאריך את תקופת המאסר-על-תנאי, הוא לתת לעבריין הזדמנות לחזור למוטב, גם לאחר שנכשל פעם אחת נוספת. כישלון אחד נוסף אינו זהה בהכרח עם עבירה אחת נוספת במובן הטכני המצומצם של העבירה, אלא, כדברי השופט אלון, ניתן להעניק למונח את המשמעות הרחבה יותר, המתייחסת להתנהגות הפלילית, הנובעת מהחלטה אחת ומדחף פלילי אחד, גם אם יש בה בהתנהגות, מבחינה טכנית, עבירות אחדות. בית המשפט הדגיש שם, כי כוונתו לכישלון חד-פעמי, כאשר מדובר במערכת עובדות אחת, שבוצעה בהזדמנות רצופה אחת."

17. כאמור לעיל, לא ניתן ולא ראוי במקרה דנן להאריך את התנאי, ואולם בשים לב למכלול השיקולים לקולא, לרבות הודאת הנאשם, הסרת המחדל במלואו, וקשייהם הכלכליים של הנאשם ושל החברה, סבורני כי ניתן להסתפק בריצוי עונש של עבודות שירות כתקופת התנאי.

18. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, כולל הפעלת התנאי, לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס וכן הפעלת ההתחייבות.

סוף דבר

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן חמישה חודשים מת"פ (רמ') 3214-11-12 מע"מ רמלה נ' קליר תעשיות זכוכית בע"מ (15.10.15) אשר שלושה חודשים מתוכם ירצו בחופף לעונש המאסר שבתיק זה כך **שסה"כ ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות**. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ב-1.10.17.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע לפי חוק מס ערך מוסף.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון לפי חוק מס ערך מוסף.
- ה. קנס כספי בסך של 37,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ו. הפעלת התחייבות בסך 15,000 ₪ מת"פ (רמ') 3214-11-12 מע"מ רמלה נ' קליר תעשיות זכוכית בע"מ (15.10.15). הסכום יופקד ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.19. אם לא יופקד הסכום ירצה הנאשם חודשיים מאסר תמורתו.
- ז. התחייבות בסך 50,000 ₪ לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם תוך 7 ימים במזכירות בית המשפט, ואם לא תחתם יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. קנס כספי בסך של 20,000 ₪. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ב. הפעלת התחייבות בסך 15,000 ₪ מת"פ (רמ') 3214-11-12 מע"מ רמלה נ' קליר תעשיות זכוכית בע"מ (15.10.15). הסכום יופקד ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.19. אם לא יופקד הסכום ירצה הנאשמת חודשיים מאסר תמורתו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017, בנוכחות הצדדים.